

една бѣлес(т)ъ, его свалила болѣзнь: Шюга да ви трѣти! Така кжл-
нать Българе-тѣ свине-тѣ си. *Ч. 243.* Нѣмца да тя трѣти! (Клѣтва).
Казвать томува, отъ кого-то искать нѣщо, а той казва „нѣма“. *Ч. 200.*

Тръчачъ *с. м.* бѣгущій: А пакъ той станува да тръчи на око-
ло на място прѣвья тръчачъ. *Ч. 107.*

Тръчешкомъ *нар.* бѣгомъ: Ако бы могълъ чловѣкъ да тръчи
така бръзо, както ся врьти земя-та, той непрѣстайно тръчешкомъ къмъ
западъ все бы глѣдалъ слънце да грѣе. *Л. Д. 1872 р. 122. Тарчанни-*
жумъ сѣ качи на диванъ. *М. 101.*

Тръчъ Тръчамъ (*Макед.*) *м. дл.* бѣгу (*син.* тичамъ): Търчете
верпи саймене, Търчете, отамнѣте ме, Ненкин братъ ще ме затрие. *Пс.*
14, 313. Вълко търчи вилецъ, бѣсенъ. *ib. 316.* Търче'ѣ, търче'ѣ, що тар-
че'ѣ 'си-те, И пакъ си-те наздътъ сѣ враті'е. *М. 147.* Кога отъ войска
идеше, По стретъ чаршиа търчаше. *М. 201.* „Дяди ме, майко за него,
Сама не търчамъ по него“. *М. 453.* „Търчай Стоянъ да зафтасашъ
не'еста!“ *М. 65.* Тога Симонъ търчатъ пра'у при цара, Ронить сѣлд-
зи и рѣче си кършитъ. *М. 65.* Со коня търчатъ, не си жѣ фтасвить,
Съ яболко фжлятъ, не жѣ досегвить. *М. 15 а.* **Тръчене Тръчане**
с. с. бѣганіе: Со търчаніе надворъ изкочи'е. *М. 68.* Си разлужи своя
бърза коня, Си отиде дома со търчаніе. *М. 182.*

Тръшнж *м. св.* **Тръшкамъ** *м. дл.* брошу, бросаю: Телѣмахъ
го подига отъ земята и го тръшна на пѣська (*et le renverse sur le*
sable). *Т. 338.* Той чясъ ся спуска върху му, тръшка го на земята и
замахва съ сабята да му отсѣче главата. *Х. I, 37.* Седемъ страшни
арани тръшнаги ги долу и ги изнасятъ навънъ, мрѣши сръдъ двора,
дѣто ги оставили да чякатъ, като едни овци, кога ще имъ отрѣжатъ
главы-тѣ. *Х. I. 122.* Тогази конятъ ся потрѣси до толкосъ силно, що-
то ма тръшна на земята. *Х. I, 172.* Невинно мжчениче три пѣтѣ из-
дигна главичката си, тръшна я въ кързавата прѣстъ и издѣхна. *Зк.*
143. Най-послѣ слабостъта до толкова усили Милча, щото го тръшна
въ постеля. *Зк. 205.*—**са**, брошусъ, бросаюсь, грянусъ, мечусъ: Бѣдна
му мати горко ся кжса, Плачи отчаянно и приговаря. В' земжъ ся тръшка,
скуби си косжъ. *Гн. 133.* Той ся тръшнжъ въ трапезария-тѣ, като плѣсъ
на земжъ-тжъ. *Р. 77.* Послѣ отъ какъ слапейтъ минжъ надъ мене два пѣтя,
сѣбрахъ ся съсъ силъ и ся завтекохъ колкото можѣхъ та искочихъ
на брѣгътъ отгорѣ, дѣто ся тръшнжъ на трѣвжъ-тжъ далечъ отъ буй-
ството на водытѣ. *Р. С. 12.* Кучето защото било преяло много, не
могло да ходи, трашкало се ѳтземи, трѣкаляло се и квичало. *Пс. 13,*
152. Кокошка пашеа, Пѣтелъ ся тръшка. *Ч. 176.*

Тръшнувамъ *м. дл.* обѣискиваю: Индже войвода заградилъ на-